

Jesus har omsorg for os

Skriftsteder: Matt. 6, 25-34; 1, 20-31; Joh. 10, 1-18.

Hjælp til studiet: *Den store Mester*, s. 326-330; *Lys over hverdagen I*, s. 7-10; *Fra Bibelens Skatkammer*, bind 8, s. 58-61.

Lektiens hovedtanke: Jesus har endnu mere omsorg for os, end han har for fuglene og blomsterne.

Særlig for forældre

At indgive en fornemmelse af Guds beskyttende omsorg i barnets sind er noget af det største, man kan opnå. Hvis barnet i disse dage, hvor der er så meget stress, kan lære rolig tillid, har det opnået noget, som vil komme ham eller hende til nytte i resten af livet.

Speciel sang om Jesus som vor ven.

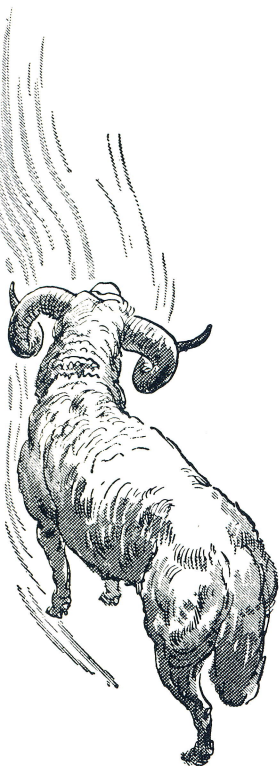
Søndag: Udkær et lam af pap og lad barnet dække det med bomuld eller frottéstof. Forklar hvor hjælpeløst et lam er, og hvordan dets mor tager sig af det. Sammenlign dette med Jesu omsorg for os.

Mandag: Tal sammen om værdien af kæledyr og hvorfor de skal behandles kærligt. Lad barnet være fåret som er gået vild, og du går selv for at finde det.

Tirsdag: Lad barnet lave et farvelagt billede af en mark dækket med smukke blomster.

Onsdag: Et billede af en løve vil hjælpe barnet til at forstå, hvor stærkt dette dyr er, og hvor tapper David var, når han dræbte en løve med de bare hænder.

Torsdag: Fortæl denne beretning: En lille dreng stod på gaden og solgte aviser. Han havde kun en gammel pjaltet frakke til at holde sig varm. Det var meget koldt. Han bad, idet han ventede på, at der skulle komme nogen for at købe hans aviser. En dame standsede og købte en avis. »Har du ikke en varmere frakke?« spurgte hun. Drengen ry-stede på hovedet. Men han sagde: »Jesus sender mig snart en, for det har jeg nemlig bedt ham om.« Damen gik hjem og kom tilbage med en frakke til ham. Hun spurgte efter hans familie, og da hun opdagede, at han hverken havde far eller mor, adopterede hun ham. (Lad barnet illustrere beretningen).

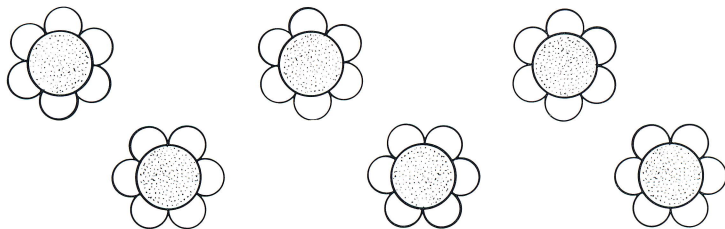
Fredag: Lad barnet nævne alle de ting, det kan komme i tanker om, som Gud har givet gennem dagen. Fortæl, at selv om forældrene nok har skaffet nogle af tingene, har Gud givet jer styrke til at tjene penge, så I kunne købe disse ting.

Læs beretningen igen: Joh. 10, 1-18.

Udenadsvær: »Herren er min hyrde, mig skal intet fattes.« Salm. 23,1.

(Forklar, at ordet »fattes« betyder mangle).

Farvelæg en blomst hver dag for udenadsvær og studium af lektien.

Lektien

Carl kom springende ud i køkkenet, hvor mor var ved at arbejde. »Fortæl mig om David, mor,« sagde han. »Jeg vil så gerne høre historien om David og bjørnen og løven.«

Mor smilte til sin lille dreng. Dette var hans yndlingshistorie, den, han allerhelst ville høre. »Det er i orden, Carl, lige så snart jeg har sat opvasken til side.«

Carl hjalp mor med at få opvasken til side. Han lagde knivene og gaflerne og skeerne i skuffen, medens mor tog sig af fadene og tallerkenerne.

»Tak for hjælpen, min dreng. Lad os så få vores historie.« Da de begge var kommet til at sidde i den store stol ved pejsen, fortalte mor Carl den bibelske beretning om David og bjørnen og løven.

David passede sin fars får. Hver dag tog han dem ud på bjergskråningerne. Han passede meget omhyggeligt på dem, så de ikke skulle komme til skade. Han førte dem til steder, hvor der var masser af græs at spise. Han førte dem til små vandløb, så de kunne drikke.

En gang kom der en løve og stjal et af lammene. David så løven og løb hen for at hjælpe lammet. Han åbnede løvens kæber, så lammet kunne slippe fri. En anden gang kom der en bjørn og tog et af lammene. David løb hen og reddede også det lam. Han dræbte løven og bjørnen, så de ikke kunne tage flere af hans lam eller får.

En dag fortalte Jesus en historie om får. Der var måske nogle får på bjergskråningen lige i nærheden. Jesus kunne godt lide at fortælle om ting i naturen, som folk kunne se. Det hjalp dem til at huske de lærdomme, han gerne ville de skulle lære.

Jesus sagde: »Jeg er den gode hyrde.« Folk undrede sig måske over, hvorfor han sagde det. Han havde ingen får. Han havde aldrig

passet får. Men alligevel sagde han: »Jeg er den gode hyrde.« Jesus kaldte sig selv den gode hyrde, fordi han passer på os. Han kalder os sine får og sine lam. Det synes jeg er dejligt at tænke på, gør du ikke også?

Så fortalte Jesus menneskene om den gode hyrde, som altid var god og kærlig mod sine får. Han passede omhyggeligt på dem, medens de spiste. Han ville ikke have, at noget skulle skade dem. Hvis et lille lam blev træt, løftede hyrden det op og bar det. Hvis et af fårene kom til skade med det ene ben, kom den gode hyrde noget olie på det sårede sted, så dyret fik det bedre.

Den gode hyrde førte sin fåreflok til en stille bæk, hvor de kunne drikke frisk, koldt vand. Han fandt steder med dejligt græs, så de havde nok at spise.

Hvert får kendte den gode hyrdes stemme. Hvert af fårene kom kun, når det var dets egen hyrde, der kaldte. Det ville ikke komme, hvis en anden kaldte. Jesus kender hver enkelt af os ved navn. Han kender selve det hus, hvor vi bor.

Jesus vil gerne, at vi skal være ligesom fårene. Han vil gerne, at vi skal lytte efter hans stemme. Han vil gerne, at vi skal adlyde ham. Han vil også gerne, at vi skal være ligesom den gode hyrde. Hyrden var god og kærlig mod sine får. Jesus vil også, at vi skal være gode og kærlige mod vore kæledyr. Han har givet os dem, for at vi skal glæde os over dem, og han synes ikke om, hvis vi er slemme mod dem. Det bliver han meget bedrøvet over.

Jesus fortalte nogle andre beretninger om ting, som folk kunne se. Engang talte ham om to små fugle. Han sagde: »To spurve er ikke ret meget værd, men hvis en af dem falder ned på jorden, ser jeg det.«

En anden gang var Jesus ved at undervise folk ved siden af en mark med liljer. Han pegede på de smukke blomster og sagde: »Hvorfor bekymrer I jer om jeres tøj? Se på disse liljer. De har meget finere tøj end Salomon i al hans herlighed.« Salomon var en meget rig konge. Han kunne købe meget flotte dragter og kapper. Men Jesus sagde, at liljerne var endnu smukkere klædt end Salomon.

Så sagde Jesus til menneskene: »Klæder da Gud således græsset på marken, . . . skulle han så ikke meget snarere klæde jer?« Jesus mente, at når Gud kan gøre en mark så smuk med blomster, kan han også give dig og mig det tøj, vi behøver. Han vil ikke have, at vi skal bekymre os om den slags ting. Han vil gerne, at vi skal have tillid til ham, og han vil sørge for os. Dette var, hvad Jesus gerne ville at de mennesker, der lyttede til ham, skulle vide. Det vil han også gerne, at du og jeg skal vide.

Vort udenadsvers siger: »Herren er min hyrde, mig skal intet fattes.« Ordet »fattes« betyder ikke, hvad vi godt kunne ønske os, men hvad vi virkelig behøver. Vi skal nemlig slet ikke bekymre os, slet ikke. Du er Jesu lille lam. Han elsker dig og vil give dig alt, hvad du behøver. Han er en vidunderlig Gud. Vi holder rigtig meget af ham, gør vi ikke?

